

ORACIÓ

Catalunya! Nau llençada en mig la fúria tempestuosa de les passions humanes... Espill immaculat. Plena de serenor i d'altíssima glòria. Pensament i acció. Sentiment pregon i somni daurat... Paraula màgica, plena d'encisos, plena d'unció, plena de promences, guiatge de nostres passos, far de nostres esguards, falaguera esperança de pròximes realitats, en les quals hi triomfarà la justícia social, l'ordre, el progrés, la cultura, l'amor entre els homes... Catalunya!

En aquests moments cabdals de la nostra història, ara, quan anem a donar l'últim pas cap a la consagració de les nostres llibertats nacionals, ens cal amor, ens cal fe, ens cal entusiasme, ens cal saber viure sense rencors, sense malícia, sense segones intencions inconfessables, i viure intensament, devotament, idolàtricament amb Catalunya i per Catalunya.

Ah! Si es pogués llençar un crit de disciplina que es sentís arreu de nostra Pàtria ben amada, amb quin goig el donaria. Diria: siguem uns, que serem coratjosos; siguem disciplinats, que serem invencibles.

Arreconem totes les petiteses que ens separin, catalans. Sota la bandera que ha servat sens màcula el nostre Macià, aixopluguem-nos-hi tots, sense recels, el cor pur i l'ànima resplendent, com ho fa l'apòstol de la Catalunya renaixent... Abaixem les banderes — parracs dels personalismes i de les envegetes, i posem-nos tots la mà al pit i jurem per la Pàtria. Si aixís ho fem, ens trobarem tots germans, en les rengleres del símbol august de la Catalunya d'avui, reflexe dels grans varons de la Catalunya d'antany, que és en Francesc Macià.

Ha volgut el destí que l'home més perseguit, l'home més calumniat pels uns i altres, estigui avui davant de la més alta institució de govern a la nostra terra. I també ha volgut el destí, que en les seves mans estigui avui la resolució del plet secular de nostra llibertat i que el tingui en camí de la victòria. Però jo no hi veig encara al seu voltant a tot Catalunya. Les petites rancúnies encara treuen el cap... Les envegetes, encara furguen... Els personalismes encara cuegen... Ai, catalans!... Quina dolor fa a l'ànima aquest trist espectacle...

Que hermós seria veure a tot el poble, a tothom, a tots els partits que es diuen amants de la terra catalana, a tots els qui sentin amor a la santa llibertat i a la justícia, deixar de banda el que pugui separar-nos i fer el cercle ferm al voltant de l'home, del qual ningú no pot dubtar del seu catalanisme, ni de la seva lliberalitat, ni del seu pregon amor als humils, ni de la seva adhesió a la veritable justícia i germanor humana. Què voleu, doncs? Què us separa d'aquest guiatge? Què us impedeix d'aixoplugar-vos, els qui encara no hi sou, sota la bandera que té a la mà el nostre Macià? Què us lliga a les capelletes malmeses, que encara volen destorbar aquesta hora sublim, tan plena de suggestives promences?

Amunt els cors! A la definitiva lluita! Tothom al carrer, per les ciutats, per les viles, pels pobles i poblets de nostra terra. Tots a la una, catalans. Per Catalunya, per la llibertat, per al triomf segur de la República i de la justícia, desperta poble!...

Oh, venerable Macià... Sigueu el signe de pau, d'amor, de fe, en aquestes hores d'angoixa. I sigueu el llaç amorós que a tots ens agermani, amb un sol pensament i una sola idolatria: Catalunya! — REMIGI JUNCA

El «Casal Catalanista» té a disposició de tots els ciutadans les llistes electorals.

Del moment

Hores decisives per a l'estructuració d'una Ibèria Federal s'aveïnen.

S'ha dit molt i per arreu que volem una República Federal netament esquerrana, és a dir, el màxim que es pugui demanar a un país de política burgesa, que vol dir naturalment que existiran explotats i explotadors. No obstant, però, creiem que tenim un deure d'empènyer la societat endavant per anar-nos situant sempre en un pla més enlairat sense abandonar la idea d'aquell demà que tant esperem, aquell dia en què tots siguem el que som i no ho practiquem: germans tots a través de fronteres i que per sempre més desaparegui aquesta aberració fruit de l'egoisme d'uns pocs, que s'anomena capitalisme.

Nosaltres, en la lluita que s'apropa, tenim el deure, com a ciutadans, d'apoiar l'E. R. C., el partit únic dels catalans que es diuen republicans sota el guiatge d'un home elevat al grau de primer ciutadà de Catalunya, en Francesc Macià, per la voluntat del poble no ja solament català, sinó de molts fills d'altres països que no s'hi van pensar gens en portar llur vot el 12 d'abril, perquè amb finor política vegeren que era el partit d'esquerra veritat, perquè llurs figures representatives tenien una garantia única, el sofriment per l'ideal, i l'ideal que sentiren els va portar persecucions, empresonaments i l'allunyament de la terra volguda, i el poble els va portar al triomf perquè té veritable sentit polític.

Cal, doncs, anar a la palestra ardidosa i decidits a obtenir la victòria que ha d'abatre per sempre la reacció, i que falta ja poc per a ésser-ho. La nostra lluita, però, volem que sigui ben noble, com correspon a gent jove que es diu demòcrata; no volem emprar procediments *antiguo régimen*; votarem la candidatura plena, perquè tots i cada un dels noms estampats en aquesta candidatura és una garantia absoluta per nosaltres, i si algú, en nom de coses que no són de raó, ens volgués fer una

malifeta (política), targiversant l'actuació dels catalans republicans, nosaltres li diríem un nom just: traïdor.

Vol dir això que en moments decisius com aquest, tots aquells que a la caiguda d'aquell subjecte de mala recordança, el Primo, ens varen donar mutua paraula de posar nostres forces al servei de la República, és l'hora de realitzar-ho; la República diuen que ja és aquí; però no és ben bé aquella que nosaltres volíem; ara, doncs, tenim una responsabilitat damunt nostre, si no apoiem els que són una garantia per fer una República Federal i Demòcrata, amb el reconeixement de totes les nacionalitats de la Península.

El vinent 28, doncs, per la República i per Catalunya, votem l'E. R. C.

EDUARD EGEA

Homenatge a Rossinyol

Constituïda la Comissió que ha de dur a terme la vetllada teatral pro-homenatge pòstum, dedicada a Santiago Rossinyol, s'ha compost ja el programa, que consistirà en la representació d'una de les més representatives obres del plorat mestre, junt amb recitals de fragments.

Aquest programa és amb caràcter de provisional, puix la Comissió, composta d'homes senzills del carrer, acceptaran col·laboració, iniciatives, orientacions o idees raonables que li proposi qualsevulga particular o entitat, puix deslliats de tota fracció política, pretenen voler recollir el verdader sentir del poble, com ho feren aixís mateix en les inolvidables vetllades que Vilanova tributà en honor a Guimerà i Iglésies.

LA COMISSIO

Candidatura del Bloc Obrer Camperol per a la circumscripció de Barcelona (província)

Hilari Arlandis Esparza
Enric Dalmau
Josep García Miranda

ROCALLA, S. A.

Rambla Estudis, 14, i Canuda, 2 - BARCELONA

Materials per a teulades, celrasos, revestiments, embans, etc.; Canals amb unió especial, tubs per a conducció d'aigües, dipòsits de 60 a 200 litres amb les tapes corresponents, dipòsits per a waters, voltes per a construcció de sostres, materials de ciment i amiant comprimit, planxes acanalades.

Agència i dipòsit
a Vilanova i Geltrú:

Rambla Principal, 122

Cristòfol Bernadó

Despatx: Rambla Ventosa, 19